

யெஸ். பாலபாரதியின் படைப்புகளில் வாழ்வியல் பொருண்மைகள்

க. விமலா ^{அ. *}, சி.ஜே. பிரசில்லா சகாயமேரி ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, டாக்டர் எஸ்.என்.எஸ். இராஜலட்சுமி கலை அறிவியல் கல்லூரி, (தன்னாட்சி), கோயம்புத்தூர்-641049, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Biographical Allusions in the Works of S. Balabharati

K. Vimala ^{அ. *}, C.J. Precilla Sagayamary ^அ

^அ Department of Tamil, Dr.SNS Rajalakshmi College of Arts and Science, Coimbatore-641049, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
vimala11tamil@gmail.com

Received: 13-08-2022
Revised: 27-09-2022
Accepted: 06-10-2022
Published: 15-11-2022

ABSTRACT

Tamil literature consists of numerous genres. Of these genres children literature has been since Sangam period. The genre records the actions, behaviour and specialities of Children. Famous writer Valliappa is hailed as the father of children's literature. He founded Child writers Association. Short stories, poems, novels of children literature are being created for children. As time moves on the texts written for children's are enriched with new ideas and new thoughts. S. Balabharati has written his works based on children's taste. Based on this, this article is the study of biographical allusions in the works of S. Balabharati.

Keywords: S. Balabharati, Tamil literature, Association, Valliappa

முன்னுரை

ஆசிரியர் தனது புதினங்களின் வழி சிறுவர்களுக்கு வழங்க வேண்டிய பல அறிவுரைகளைப் பதிவு செய்துள்ளார். ஆறிவியல் சிந்தனையோடு, இன்றையக் காலச் சூழலுக்கு ஏற்ப சிறுவர்கள் எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் சொல் எளிமையையும், கருத்து எளிமையையும் கையாண்டுள்ளார். கதாபாத்திரங்களின் வழியும், கதை நிகழும் இடங்களின் வழியும் பொருண்மைகளைச் சித்திரித்துக் கூறுகின்றார். எந்தவொரு சூழலிலும் பிறரை ஏளனம் செய்யவோ, புறந்தள்ளவோக் கூடாது என வற்புறுத்துகின்றார். குறிப்பாக, மாற்றுத்திறனாளிகளையும் குறைபாடுகளுடன் வாழ்வோரையும் வெறுத்தல் கூடாது என அறிவுறுத்துகின்றார். சிறியவர்கள் மட்டுமின்றி, பெரியவரும் பின்பற்றக்கூடிய குடிமைப் பண்புகளான மனித நேயம், சினம் தவிர்த்தல், உயிரிரக்கம் மற்றும் இயற்கையை நேசித்தல் போன்ற பல்வேறு பொருண்மைகளைப் பற்றி எடுத்தியம்பியுள்ளார். அப்பொருண்மைகளைக் குறித்த செய்திகளை யெஸ். பாலபாரதியின் புதினம் வழி ஆராயலாம்.

குழந்தை - சிறுவர் இலக்கியங்கள்

இலக்கிய வகைகளுள் குழந்தைகப் பாடல்கள் மட்டும் குழந்தை இலக்கியமாகாது. சிறுவர் கதைகள், நாடகங்கள், புதினங்கள், அறிவியல் கதைகள், கட்டுரை நூல்கள், அறிஞர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு மற்றும் விடுகதை ஆகியனவும் குழந்தை இலக்கிய வகைகளாக அடக்குகின்றன. இலக்கிய

நூல்களில் மட்டுமல்லாது இலக்கண நூல்களிலும் சிறுவர் இலக்கியங்கள் தொடர்பான பல்வேறு செய்திகள் காலந்தோறும் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

தொல்காப்பியத்தில் குழந்தை இலக்கியப் பதிவு

தொல்காப்பியத்தில் குழந்தை இலக்கியப் பதிவுகள் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் ஒன்றான விடுகதை (பிசி) பற்றி பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றது.

இதனை,

“ஓப்பொடு புணர்ந்த உவமத் தானும்
தோன்றுவது கிளர்ந்த துணிவி னானும்
என்றிரு வகைத்தே பிசிவகை நிலையே”

எனும் நூற்பா வழி, குழந்தை இலக்கியவகைகளுள் ஒன்றாகிய பிசி என்பது விடுகதையைச் சார்ந்தது. விடுகதைகள் குழந்தைகளின் சிந்தனையைத் தூண்டுவதோடு அவர்களை மகிழ்விக்கவும் செய்கின்றன. எனவே, குழந்தை இலக்கியப் பதிவுகள் தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே இருந்திருக்கின்றன. என்ற செய்தியை அறிய முடிகின்றது (Thamizhannal, 2003).

மேலும், இக்கால இலக்கியங்களிலும் சிறுவர் இலக்கியங்கள் இடம் பெறுகின்றன. அ.தாவது அறிவையும், துணியையும் அழகிய பண்புகளையும் வாழ்வியல் விழுமியங்களையும் எளிய முறையில் கற்றுத் தருபவை குழந்தை இலக்கியங்கள் ஆகும்.

இதனை, இரா. இளவரசு அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“அறிவையும் துணியையும் அழகிய பண்புகளையும்
இளமையில் குழந்தைகளுக்கு எளிதாகக் கற்றுத்
தருவது குழந்தை இலக்கியம்”

எனும் பகுதி வெளிப்படுத்துகின்றது (Asiriyar kulu, 2012).

குடிமைப் பண்புகள்

‘குடிமைப் பண்பு’ என்பது தனிமனித ஒழுக்கம் மட்டுமல்ல. நாம் வாழும் இச்சமூகத்துக்குமான கூட்டு ஒழுக்கமும் ஆகும். தனக்கு மட்டும் நல்லது வேண்டும் என எண்ணாது ஒட்டுமொத்த சமூகத்துக்கும் கிடைக்கும் நன்மை பற்றிய எண்ணங்களை வளர்த்தெடுப்பது. இதுவே உண்மையான தேசப்பற்று ஆகும். சமூக விதிகளை ஒழுங்காக கடைப்பிடித்தல், தவறு செய்யும் நேரத்தில் அது தவறு என எடுத்துச் சொல்லி குழந்தைகளைப் பண்பானவர்களாகவும், பொறுப்புள்ள குடிமக்களாகவும் வளர்த்தெடுக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு பெற்றோரின் கடமையாகும்.

மனிதநேயம்

மனிதநேயம் என்பது நாடு, மொழி, இனம் என்ற எல்லைகளைக் கடந்து சென்று மனிதகுல மேன்மைக்கான பேரண்பை வலியுறுத்தும் கொள்கையாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்நேயப் பண்பு மனிதனை விலங்குகளிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றது. பிறருக்கு சிறு துன்பம் ஏற்பட்டதும் தன் நலனைக் கருதாமல் பிறருக்கு உதவும் தன்மை மனிதநேயம் ஆகும். ‘நேயம்’ என்ற சொல் ‘நேசம்’ என்றும் வழங்கப்படுகின்றது. நேயம், நேசம் என்ற சொற்களுக்கு ‘அன்பு’ எனப் பொருள் தருகின்றது தமிழ்ப்பேரகராதி.

இதனை,

“தொடர்புடையார் மாட்டு உண்டாகும் பற்று நேசம் கருணை”

எனும் பகுதி விளக்குகின்றது (Krishnamurthy, 2005).

ஆசிரியர் தனது புதினத்தின் வழி மனிதநேயம் பற்றிய செய்திகளைப் பதிவு செய்துள்ளார். ‘பூமிக்கு அடியில் ஒரு மர்மம்’ எனும் புதினத்தில் நண்பர்கள் ஆறு பேர் விளையாட்டுத்தனமாக சுரங்கத்திற்குள் செல்கின்றனர். அதில் ஒரு சிறுவன் தன் முனைப்பு குறைபாடு (AUTISM) எனும் குறைபாட்டால் பாதிக்கப்பட்டவன். அவர்கள் சென்ற சுரங்கத்தினுள் மனித உருவமும் அல்லாது, விலங்கும் அல்லாது ஓர் உயிரினம் இருப்பதைக் கண்டுபிடித்தனர். அது பல நாட்கள் சுரங்கத்தினுள் இருந்த காரணத்தினால் பேசத் தெரியாது ‘கர்ரர்ரர்’ என்றும் ‘கூ..கூ..கூ..’ என்றும் ஓசை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தது. இதைக் கவனித்த நண்பர்கள் ‘ஜீபா’ என்ற காவல் துறையைச் சார்ந்த அத்தையிடம் சுரங்கத்தினுள் இருக்கும் உயிரினம் பற்றி கூறினர். அதைப் பார்ப்பதற்கு மிகவும் பாவமாக இருக்கிறது எனவும் பத்திரமாக மீட்க வேண்டும் எனவும் கூறினர்.

இதனை,

“கண்டிப்பா பிடிப்போம் அதுக்குன்னு உள்ள சில

அதிகாரிகளை சுரங்கத்துள்ளே அனுப்பி அதை

ஜாக்கிரதையாகப் பிடிக்கனும். இப்போதைக்கு நான்

சொன்னபடி உங்க ஸ்நாக்களை இங்கே போட்டுவிட்டு

வாங்க நாம எல்லாரும் வெளியே போறோம்”

எனும் பகுதி, சுரங்கத்தினுள் இருப்பது ஓர் உயிரினம் அதை பத்திரமாக மீட்டெடுக்க வேண்டும் எனும் மனித நேயத்தை உணர்த்தி நிற்பதை அறிய முடிகின்றது (Balabharathi, 2021).

மேலும், சிறுவர்கள் கூறியதைக் கேட்ட காவல்துறை அதிகாரி ஜீபா, முதலில் அதை விலங்கு என நினைத்ததாகவும். பிறகு அது ஒரு மனிதக் குழந்தை எனவும் கூறினார். இதைக் கேட்டவுடன் சிறுவர்கள் அனைவரும் அதிர்ச்சி அடைந்தனர். ஆனால், அது பார்ப்பதற்கு விலங்கு மாதிரியே உடம்பெல்லாம் முடியாக இருக்கிறதே எனக் கூறினார் ஜீபா. மேலும், அது ஒரு குறைபாடு எனவும், இக்குறைபாடு உள்ளவர்களுக்கு முகத்தில் மட்டுமல்லாது உடம்பு முழுவதும் முடி முளைக்கும் எனக் கூறினார்.

இதனை,

“சுரங்கத்துள்ள போய் பார்த்த போதுதான் எனக்கு என்னமோ ஒரு

வித்தியாசம் தெரிந்தது. இணையத்தில் தேடினபோது தான்

எனக்கு விஷயமே புரிந்தது. இதுவொரு குறைபாடு

ஹைப்பர்ட்ரைபோசிஸ் (HYPERTRICLOSIS) அல்லது

‘அம்ப்ராஸ் சிண்ட்ரோம்’னு (AMBRAS SYNDROME) இதைச்

சொல்லுவாங்க. இக்குறைபாடு இருக்கிறவங்களுக்கு

முகத்தில் எல்லாம் முடி முளைக்கும்”

எனும் பகுதி, மயிர் மிகைப்பு (HYPERTRICLOSIS) குறைபாடுடன் பிறந்த குழந்தை பல மாதங்கள் சுரங்கத்தினுள் அடைபட்டுக் கிடந்ததால் அதனுடைய நடத்தைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. விலங்கு போல் நடப்பது, ஓசையிடுவது என பலவித மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இருப்பினும், சுரங்கத்தில் இருப்பது மனிதக் குழந்தையாக இருந்தாலும் சரி, விலங்காக இருந்தாலும் சரி அதற்கு ‘குயிலான்’ எனப் பெயர் வைத்து அதை பத்திரமாக மீட்க வேண்டும். அதற்குரிய சிகிச்சை அளிக்க

வேண்டும் எனும் மனிதநேய சிந்தனைப் பண்பு சிறுவர்களிடம் காணப்படுவதை இதன்வழி உணர முடிகின்றது (Balabharathi, 2021).

சினம் தவிர்த்தல்

சினம் குறித்து இலக்கியங்களிலும், அற நூல்களிலும் பல்வேறு செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன. 'சினம்' என்பது கோபத்தைக் குறிக்கும் எனவும், அது வரும்பொழுது அதனை அடக்க தெரிந்திருத்தல் வேண்டும். ஒருவன் எந்த தீங்கும் தன்னைச் சேராமல் இருக்க வேண்டும் என்றால் சினம் வராமல் காத்துக் கொள்வதே சிறந்தது. இல்லையெனில் அது தன்னையே அழித்துவிடும்.

இதனை,

“நகையும் உவகையும் கொல்லுஞ் சினத்தின்
பகையும் உளவோ பிற”

எனும் குறள்வழி, முகத்தில் காண்கின்ற சிரிப்பையும், உள்ளத்தின் கண் காண்கின்ற மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கும் சினத்தை விட வேறு பகை உலகில் ஏதும் இல்லை என உணர்த்துகின்றது (Varatharasan, 1998).

இதே கருத்தினை வலியுறுத்தும் நாலடியார் பாடலில் பெரியோரை மதிக்காமல் இருப்பவரைக் கண்டு சினம் கொள்ளக் கூடாது. ஏனெனில், சிறிய ஈ கூட உயர்ந்த மனிதர் தலை மேல் ஏறி மிதிப்பது போல தான் மதிக்காதவர்களை நினைக்க வேண்டும். ஏனெனில், சினத்தை அடக்க வேண்டும். சினம் இல்லையேல் நன்மைகள் பல பெறலாம் என்பதை,

“மதித்திறப் பாரு மிறக்க மதியா
மிதித்திறப் பாரு மிறக்க - மிதித்தேறி
ஈயந் தலைமேல யிருத்தலா ல்தயிவார்
காயுங் கதமின்மை நன்று”

எனும் பாடல் வலியுறுத்துகின்றது (Gowmareeswari, 2010). பெரியோரை மதிக்காதவரை நினைத்து சினம் கொள்ளக் கூடாது. ஏனெனில், சிறிய ஈயாக இருந்தாலும் அது உயர்ந்த மனிதரின் தலை மேல் இருப்பதைக் காண்கின்றோம். அந்த நிலையில் அற்ப ஈயின் நிலைக் கண்டு அவ்வயர்ந்த மனிதன் சினம் கொள்வதில்லை. அதுபோல, மதிக்காதவர்களையும் நினைக்க வேண்டும் எனும் உவமை வெளிப்படுவதோடு, தம்மை அவமதிப்போர் மீதும் கோபம் இல்லாதவராய் இருத்தல் வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றது.

ஆசிரியர் தமது 'சுண்டைக்காய் இளவரசன்' எனும் புதினத்தில் வரும் 'சுந்தரன்' வியாசபுரி நாட்டின் இளவரசன். அவன் தன் நாட்டில் மிகுந்த ஆணவத்துடன் யாரையும் மதியாது வாழ்ந்து வந்தான். சுந்தரனுக்கு ஒத்த வயதுடைய வேட்டுவர் குலச் சிறுவன் ஒருவன் முயலைத் துரத்திக் கொண்டு வரும் பொழுது அவனைத் தடுத்து நிறுத்தினான். உடனே, அவனுக்கு மிகுந்த கோபம் உண்டாயிற்று. ஒரு வேட்டுவச் சிறுவன் இந்த நாட்டின் இளவரசனை மடக்குவதா எனத் தோன்றியது. ஒரு நாட்டின் இளவரசனை மறித்து கேள்வி கேட்பதோடு அல்லாமல், திரும்பியும் போகச் சொல்கிறானோ என்று சினம் உச்சிக்கு ஏறியது. அவன் வார்த்தையைப் பொருட்படுத்தாது, அவனைக் கீழே தள்ளி விட்டு மண்டையில் கல்லைத் தூக்கிப் போட்டான். மண்டை உடைந்து குருதி வழிந்தது. அவன் பயந்து போய் ஒரு குடில் அருகில் நின்றான். அருகே ஒரு முனிவரும் அவருடைய சிஷ்யர்களும் கோபமாக வந்தனர். சுந்தரனிடம், 'ஏன் இப்படி செய்தாய்?' என்று கோபத்துடன் கேட்டார் முனிவர். உடனே சுந்தரன் ஆணவத்துடனும், கோபத்துடனும் பின்வருமாறு கூறினான்.

இதனை,

“நானோ இளவரசன், வேட்டைக்கு ஒரு முயலைத்

துரத்திக் கொண்டு வந்தேன். இவன் தடுத்தான்.

ஆதனால் அடித்தேன்.”

எனக் கூறினான் (Balabharathi, 2019).

உடனே முனிவர்,

“நீ இளவரசன் என்றால் அது உன் நாட்டில்.

ஆனால் இது வனம். இங்கே வாழ்பவர்களுக்கு

என்று ஒரு நீதி இருக்கிறது. அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாவிட்டாலும், மதிக்கவாவது தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் நீயோ இவ்வளவு சின்ன வயசிலேயே ஆணவத்துடன் பேசுகிறாய். “மற்றவர்களை ஏளனம் செய்யும் நீ இப்போதே சுண்டைக்காயாக மாறுவாய்”

எனும் பகுதி, சினம் ஏற்படும்போது, தம் நிலையிலிருந்து மாறி விடுவதை உணர்த்துகின்றது. இளவரசனான சுந்தரன் சினத்தினாலும், ஆணவத்தினாலும் முனிவரின் சாபத்திற்கு ஆளானான். ஆதனால், சுண்டைக்காயாக மாறிப் போனான். ஆகவே, எச்சூழ்நிலையிலும் சினம் கொள்ளாது நெறியுடன் நடந்துக் கொள்ள வேண்டும். அதனால் பலவித இன்னல்கள் வாழ்வில் ஏற்படாமல் வாழலாம் என்பதை இதன்வழி அறிய முடிகின்றது (Balabharathi, 2019).

உயிர் இரக்கம்

இரக்கமே ஒரு மனிதனைப் பண்புடையனாகவும், நாகரிகமுடையனாகவும் உருவாக்குகின்றது. அனைவரும் உயிர்கள் மீது இரக்கத்தோடு இருக்கும்போது உலகில் சண்டை, சச்சரவுகள் ஏற்பட வாய்ப்பு இருப்பதில்லை. மனம் மென்மைப்படுகின்ற பொழுது இரக்கவுணர்ச்சி தானாய் வெளிப்படுகின்றது. இரக்கம் மனிதனுக்குத் தேவை என்பதை இலக்கியங்களிலும், அறநூல்களிலும் வலியுறுத்துவதை அறிகின்றோம். மேலும், இரக்கம் ஓர் உன்னதமான அன்பின் உயரிய நிலை. மனிதநேயத்தின் வெளிப்பாடாக இருப்பதோடு, அறநெறியின் அடிப்படையாகவும் அமைகின்றது. மனிதனின் இரக்கவுணர்வைக் குறித்து குறள்வழி வெளிப்படுத்துகின்றது.

இதனை,

“கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங் காரிகை

உண்மையான் உண்டு இவ்வுலகு” (Varatharasan, 1998)

எனவும்,

“ஓறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்

பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை”

எனும் குறட்பாக்கள் வழி இரக்கம் என்கிற சிறந்த பண்பு மக்களிடம் இருப்பதால்தான் இந்த உலகம் அழியாமல் இருக்கின்றது. மேலும், தண்டிக்க வேண்டிய குற்றம் செய்த பகைவராக இருந்தாலும், இரக்கம் காட்டி அவரைக் காப்பதே சிறந்த பண்பாகும். ஆகவே, உயிர்களிடத்து இரக்கம் உடையவராக இருக்க வேண்டும் என்கிற அறவுணர்வு வெளிப்படுகின்றது (Varatharasan, 1998).

மேலும், சு. சிவகாமியின் ‘உயிரிரக்கம்’ எனும் ஆய்வுக்கட்டுரையில்,

“மனிதன் மனிதனை மதித்துச் செலுத்தும் அன்பான

மனித நேயத்தினின்றும் உயர்ந்த நிலையினத

உயிரிரக்கம் அமைகின்றது. மனிதநேயம் மனித

உயிரிடத்து காட்டும் அன்பை மட்டுமே எண்ண, உயிரிரக்கம்

உயிருக்குப் பல்லாற்றானும் துணை நிற்கும் விலங்குகள்,

“தாவரங்களையும் மனித உயிருடன் ஒருங்கிணைத்துக்

காண்பதால் உயிரிரக்கம் என்பதே பின்பற்றப்படுகிறது.”

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Sivagami, 2005). இதன்கண் மனித நேயத்தினின்றும் உயிரிரக்கம் உயர்ந்தது என்ற கருத்தை அறிய முடிகின்றது. இதன்வழி, உயிரக்கம் மனிதன் பின்பற்ற வேண்டிய வாழ்வியல் பொருண்மைகளில் ஒன்றாக அமைகின்றது. ஆசிரியர் தமது ‘துலக்கம்’ புதினத்தின் வழி இதனை உணர்த்துகின்றார். தன் முனைப்பு குறைபாடு (AUTISM) என்னும் குறைபாட்டினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு சிறுவன் தனது பாதுகாவலருடன் கடைத் தெருவுக்குச் சென்ற போது தொலைந்து போகிறான். இவனது நிலைபாடு குறித்து,

“ஆட்டிசம் ஸ்பெக்ட்ரம் டிஸார்டர்னு என்று சொல்வாங்க.

இதுவொரு வளர்ச்சி குறைபாடு மாதிரி. இவங்களால

நம்மள மாதிரி சரளமா பேச முடியாது.

எல்லாவற்றையுமே நாமதான் சொல்லிக் கொடுக்கணும்”

எனும் பகுதி, தன் முனைப்பு குறைபாட்டினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவனின் நிலையைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறது. பேசுவதிலும், தகவல்களை வெளிப்படுத்துவதிலும் அவர்களுக்கு சிக்கல்கள் உண்டு என்பதை அறிய முடிகின்றது (Balabharathi, 2016).

சிறுவன் வடமாநில கள்ளநோட்டு கும்பலைச் சேர்ந்த பையன் எனத் தவறாக எண்ணிய காவல்துறை அதிகாரி அவனை காவல் நிலையத்திற்குச் அழைத்துச் சென்று அடைத்துவிட்டார். இவன் வடநாட்டு பையன் என எதை வைத்து கூறுகிறீர்கள் என உயர் அதிகாரி வினவ, அவன் பயத்தில் பதில் கூறாததை வைத்து அம்முடிவுக்கு வந்ததாக கூறினார்.

இதனை,

“நாம என்ன கேட்டாலும் பதில் சொல்ல மாட்டேங்குறான்

முறைச்சுப் பார்க்குறான். லாக்கப்புல இருந்து மெல்லமா

ஏதோ இந்தியில் பேசற மாதிரி இருந்துச்சு. என்னன்னு

கூர்ந்து கவனிச்சா... ‘போலேர ராம், ஜெய் ராம்’ னு

ஏதோ இந்தி பாட்டு பாடிக்கிட்டு இருந்தான்.

ஆத வச்சுத்தான் சார் சொல்றேன்”

எனும் பகுதி, தனக்குத் தெரிந்த சிறு சிறு வார்த்தைகளை மட்டுமே அவனால் வெளிப்படுத்த முடியும் என்பதை உணர்த்துகின்றது (Balabharathi, 2016).

முதலில் சிறுவனைப் பற்றிய தவறான சிந்தனையால் அவனை அடித்துத் துன்புறுத்தினார். அவனது நிலைக் கண்டு இரக்கம் காட்டிய அதிகாரிகள் அவனுடைய பெற்றோர்கள் வந்ததும் சிறுவனை அவர்களிடம் ஒப்படைத்தனர்.

இதனை,

“எங்க வந்தான்... நாங்கதான் கூட்டிட்டு வந்தோம்.

ஆப்ப அந்த பக்கம் போன நம்ம ஏட்டு ஏதோ

ஸ்பெஷல் கேஸ் மாதிரி இருக்குன்னு இங்க

கூட்டிட்டு வந்துட்டார். நாங்களும் விதவிதமாகக்

கேட்டுப் பார்க்கிறோம் பதிலே இல்லையா ஆதோட
தம்பியோட நடவடிக்கையும் கொஞ்சம் வித்தியாகமாக இருந்தது
பார்த்ததுமே தெரிஞ்சுக்கிட்டேன் இது ஏதோ
ஆட்டிஸ்டிக் ஆளு போலன்னு”

எனும் பகுதி, அவனுடைய குறைபாட்டினை தெளிவாகப் புரிந்துக் கொண்டனர் என்பதை விளக்குகிறது. மேலும், இத்தகைய நிலையாளர்களைப் பாதுகாப்புடன் கையாள வேண்டும். என்கிற சிந்தனையையும் மனதில் கொண்டனர் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றது (Balabharathi, 2016).

மேலும், சிறுவனை பெற்றோரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு,
“சார் இனிமேலாச்சும் பையனை கொஞ்சம்
பத்திரமா பாத்துக்கங்க சார்... கழுத்துல
ஐடி கார்டு மாதிரி ஏதாச்சும் மாட்டி விடுங்க
இப்படி பண்ணிட்டீங்க இனிமே இது
மாதிரி எந்த பிரச்சனையும் வராது எல்லாம்
உங்க நல்லதுக்கு தாங்க”

எனும் பகுதி, சிறுவனின் மீது கொண்ட இரக்க உணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றது. மேலும், இது போன்ற நிகழ்வுகள் இனி ஏற்பட்டாலும் அவன் பாதுகாப்புடன் எந்தவித சிக்கலுமின்றி உரியவரிடம் செல்ல வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவதாய் அமைகின்றது (Balabharathi, 2016).

இயற்கையை நேசித்தல்

மனித வாழ்க்கை ஆதிகாலந் தொட்டு இயற்கையோடு இயைந்ததாகவே தொடங்கியது. அவ்வாறு மனிதன் வாழத் தொடங்கியவுடன் தனக்கென வாழாமல் பிறர்க்கென வாழும் நிலையைப் பெறுவதோடு, எத்துன்பமும் இன்றி இன்பமாக வாழ்வான். இதுவே மனிதனுக்குரிய வாழ்க்கையாகும். இத்தகைய ‘இயற்கை’ என்பதை ஒரு வரையறைக்குள் அடக்க இயலாது. இது எவராலும் படைக்கப்படாது இயல்பாகவே உள்ளது. இயற்கையை குறித்த செய்திகள் இலக்கண இலக்கியங்களிலும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

இயற்கையைப் பற்றி தொல்காப்பியர்

“இயற்கைப் பொருளை இற்றெனக் கிளத்தல்”

எனும் நூற்பா, இயற்கை என்பது ‘பண்டு’, ‘இயல்பு’ என்ற பொருளிலேயே எடுத்தாளப்படுகின்றது என்கிறார். மேலும், நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப்படையில் கைப்படாமல் படைக்கப்பட்டதும், அழகு மிக்கதுமான பொருள்கள் அனைத்தும் இயற்கையின் பார்படும் என குறிப்பிடுகின்றார் (Ilampuranar, 1966).

இதனை,

“கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பின்
நாவலோடு பெயரிய பொலம்புனை அவிரிழைச்”

எனும் பகுதி, உலகில் அழகாக கைப்படாமல் படைக்கப்பட்டவை அனைத்தும் இயற்கை எனப் பொருள்படுகின்றது என்பதை உணர்த்துகின்றது (Somasundaranar, 2008).

இயற்கையைப் பார்த்து அதன் இயக்கங்களை உற்றுக் கவனித்து மனிதன் தன் வாழ்வியலைக் கட்டமைத்துக் கொண்டான் என்பதை மனிதர் தம் பழைய வரலாறு உணர்த்துகின்றது. இயற்கை படைப்புகள் ஒவ்வொன்றும் புலன்களை ஈர்ப்பவனாக உள்ளன.

இதனை,

“இயற்கை படைப்புகள் அனைத்தும் குழந்தையின் புலன்களை ஈர்ப்பவனாக உள்ளன. மலரின் மணம், வெந்நிலவின் தண்ணொளி, கடலின் தோற்றம், அலைகளின் ஆட்டம், வானவில்லின் வண்ணம், அருவியின் தோற்றம் ஆகியவை குழந்தைப் பாடல்களில் பாடுபொருளாக அமைந்துள்ளன.”

எனும் பகுதி, இயற்கை படைப்புகள் அனைத்தும் சிறுவர் இலக்கியங்களில் பாடுபொருளாகின்றன என்பதை விளக்குகின்றது. மேலும், இவை புலன்களை ஈர்க்கும் வகையில் அமைந்து இருப்பதால் சிறுவர்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு வாழ்வதற்கு அடிகோலாக அமைகின்றது (Asiriyar kulu, 2012).

ஆசிரியர் யெஸ். பாலபாரதி தனது ‘ஆமை காட்டிய அற்புத உலகம்’ எனும் புதினத்தில் இயற்கையை நேசிக்கும் பல தன்மையைப் புனைந்துள்ளார். சூழலியல் மற்றும் அறிவியல் சார்ந்த பல செய்திகளையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்புதினத்தின் நாயகனான ஆமையின் பெயர் ‘ஜீனியர் ஜோனதன்’ சுருக்கமாக ‘ஜஜோ’ என அழைப்பர். அறுபது வயதாகும் அந்த ஆமை ஒருநாள் கரைப்பக்கம் வந்து வெகுநாள் ஆகிவிட்டதால் கடலிலிருந்து கரைக்கு வந்தது. சிறிது நேரம் பாதையின் மீது அமர்ந்துவிட்டு மீண்டும் கடலுக்குத் திரும்ப நினைத்தது. அப்போது கால் இடறி பாதைகளுக்கிடையில் தலைக்குப்புற விழுந்து விட்டது. அதனால் நிமிர் முடியாமல் எவரேனும் காப்பாற்றுவார்கள் எனக் காத்துக் கொண்டிருந்தது. நண்பர்கள் ஐந்து பேர் நீச்சல் அடிப்பதற்காகக் கடற்கரைக்கு வந்தனர். அப்போது பாதைகளுக்கு இடையில் சிக்கிய ஆமை ‘யாராவது என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்’ என்று கூக்குரலிட்டது. உடனே நண்பர்கள், ஆமையாவது பேசுறதாவது! யாரோ நம்மிடம் விளையாடுகிறார்கள் எனக்கூறி நீந்துவதற்கு ஆயத்தமாயினர். சிறிது நேரத்தில் குரல் சற்று உரக்க கேட்கவே, பயத்துடன் பாதை இடுக்கில் பார்த்தபோது ஆமை பேசியது. உடனே நண்பர்கள் ஆமையை நிமிர்த்தி, அதனைச் சுற்றி அமர்ந்திருந்தனர். இவர்கள் செய்த உதவிக்காக ஜஜோ கடலுக்குள் அழைத்தது.

இதனை,

“நீங்க என்னை காப்பாத்தினதுக்கு உதவியா நான் உங்களை, கடலுக்குள் கூட்டிக் கொண்டு போறேன். அங்கே எங்க உலகத்தை பார்த்துட்டு வரலாம், வாங்க!”
நான் கடலுக்குள் சென்று உங்களை அழைத்துச் செல்வதற்கான ஏற்பாட்டுடன் வருகிறேன்”

எனும் பகுதி, ஆமை தனக்கு உதவி செய்த நண்பர்களுக்குத் தங்களுடைய கடல் உலகைக் காண்பிப்பதற்கு அழைக்கிறது. மேலும், கடலின் ஆழமான பகுதியில் ஆபத்துகள் பல இருப்பதால் அதிலிருந்து அவர்களை காப்பாற்றுவதற்கான முன்னெச்சரிக்கையுடன் வருவதை உணர்த்துகின்றது (Balabharathi, 2017).

ஜஜோ அழைத்தபடி நண்பர்கள் ஜெல்லிக் கவசம் அணிந்து கடலுக்குள் நீந்த ஆரம்பித்தனர். கடலுக்குள் தெளிவாகப் பார்க்க முடிந்தது. அதனுள் இருந்த பாசிச் செடிகளைத் தொட்டுப் பார்த்தனர். ஆயிரக்கணக்கான மீன்களின் கூட்டம் இடையே உள்ளே அவர்களால் தெளிவாகவும் பேச முடிந்தது. வியப்புடன் அவர்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

இதனை,

“ஐ துப்பரா இருக்குடா இந்தக் கவசம்! இங்கே
எல்லாமே துப்பரா இருக்குடா. இப்பப் போச்சே
மீன் கூட்டம் அதைப் பார்க்கும் போது,
குடியரசு தினத்தில நடக்கும் ராணுவ அணிவகுப்பு
அதுமாதிரி எவ்வளவு அழகா இருக்குடா! இதுங்க
வரிசையில் போறது”

எனும் பகுதி, கடலுக்குள் இருந்த மீன்கள், செடிகள் இவற்றின் அழகை வெளிப்படுத்துகின்றன. சிறிது நேரத்தில் கடலுக்குள் புழுதிப் படலம் தோன்றியிருந்தது. அது இவர்களை நோக்கி வருவது போல் இருந்தது. உள்ளே வரிசையாக சில தட்டையான அசையும் உயிரினங்கள் தென்பட்டன (Balabharathi, 2017).

இதனை,

“எல்லோரும் குழப்பத்துடன் கூர்ந்து பார்த்தனர்.
கீழே இருந்த திருக்கை மீன்கள் இப்போது மேலே
இருந்து இவர்களை சுற்றி வட்டமாக வந்து நின்றன.
இரண்டு பக்கமும் இருந்த பகுதியை பறவையின்
சிறகுபோல மெதுவான அசைத்துக் கொண்டிருந்தன”

எனும் பகுதி, திருக்கை மீன்களைப் பற்றி குறிப்பிடுகின்றது. கடலில் 500 வகையான திருக்கை மீன்கள் இருப்பதாகவும், அவை பார்ப்பதற்கு தட்டையாக இருக்கும். எதிரிகளிடமிருந்து தப்பிக்க தனது வாலை பயன்படுத்தும். கடலின் அடியில் மணலில் புதைத்துக் கொண்டு, இதர மீன்கள் தங்கள் அருகில் வரும்வரை காத்திருந்து வேட்டையாடும் தன்மை கொண்டவை என்னும் கருத்தையும் ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார். இதுமட்டுமின்றி ஜெல்லி மீன், திமிங்கலம், எட்டுக்கால் கொண்ட ஒரு கடல்வாழ் உயிரினமான ஆக்டோபஸ் மற்றும் சுறாமீன் இவற்றையெல்லாம் கடலின் அடியில் இருக்கும் உயிரினங்கள் என ஜுஜோ நண்பர்கள் அனைவரிடமும் காண்பித்து இன்னும் ஆழமாக அழைத்துச் சென்றது. (இவ்வுயிரினங்களைப் பற்றிய அறிவியல் செய்திகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன (Balabharathi, 2017).

நண்பர்களின் பயணம் தொடங்கியது. மீன்கள். திருக்கைகள் இவற்றின் நீந்துவதன் வேகம் குறைந்திருந்தது. எப்போதோ மூழ்கிப்போன ஒரு போர்க்கப்பல், பெரிய பெரிய புத்தர் சிலைகள் என்று சுற்றுலா போவது போல, கடலுக்கு இடையில் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டே போனார்கள். ஓரிடத்தில் மலைகள் போன்று, இரும்பு கம்பிகளால் கட்டப்பட்ட கற்கள் போல அவ்விடத் தெரிந்தது. மனிதர்கள் கப்பலில் வந்து குப்பைகளைக் கொட்டி விட்டு சென்றதன் விளைவே இத்தகைய பிளாஸ்டிக் (நெகிழி) கழிவுகள். இதில் உள்ள இராசயன கழிவுகளால் கடல் மாசுபடுவதோடு, பல கடல்வாழ் உயிரினங்கள் பாதிப்புக்கு உள்ளாகின்றன என்று கூறுவதன் வழி இயற்கையை நேசிப்பது புலனாகின்றது.

இதனை,

“இது மனிதர்கள் போடும் குப்பைகள். கப்பலில்
வந்து கொட்டி விட்டு போவார்கள். கடலில்
ஒவ்வொரு ஆண்டும் சேரும் பிளாஸ்டிக் கழிவுகள்
கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் கோடி கிலோகிராம்.
இப்படி குப்பைகள், இராசயனங்களால் பிளாஸ்டிக்

கழிவுகள் மூலம் கடல் மாசுபடுவதால், அங்கே
வாழும் உயிரினங்கள் பாதிப்படைகின்றன. மனித இனம்
தோன்றுவதற்குக் காரணமே கடல்தான். இப்போ
அது கெட்டுப்போறதுக்கும் மனித இனம்தான்
காரணமாக இருக்கப் போகுது.”

எனும் பகுதி, கடலில் வாழும் உயிரினங்களின் அழிவிற்குக் காரணம் மனித இனம் என்பதை உணர்த்துகின்றது. கடலில் கொட்டப்படும் நெகிழிகள், இராசயனக் கழிவுகள் போன்றவற்றால் கடல்வாழ் உயிரினச் சிதைவு ஏற்படுவதோடு, கடல் நீரும் மாசு அடைவதையும் அறிய முடிகின்றது (Balabharathi, 2017).

ஆழ்கடலில் பல்வேறு அதிசயங்கள் உள்ளன. தண்ணீருக்குள் தீப்பிழம்பு எரிந்து, பின் அணைந்து, பிறகு மீண்டும் எரிவதுமாக இருந்தது. இதைக் கண்ட நண்பர்கள் ஜுஜோவிடம், இது என்ன? என வினவியபோது, ஜுஜோ

“ஆழ்கடலில் இருக்கும் எத்தனையோ அதிசயங்களில்
இதுவும் ஒன்று. ஆமா இது வெறும் தீப்பிழம்பு இல்லை.
இது எரிமலை!” கடலுக்குள் இருக்கும் எரிமலையால்
தீப்பிழம்பை முழுவதுமாகக் கக்க முடியாது. ஆனால்,
கடல்நீர் மட்டத்தின் மேல் இருக்கும் எரிமலை,
தீக்குழம்பை வெளியே தள்ளும். அதையும்
கொஞ்ச நேரத்துல கடல் தண்ணீர் அணைச்சுடும்.”

எனும் பகுதி, ஆழ்கடலில் எரிமலைகள் இருக்கின்றன என்பதை உணர்த்துகின்றன. மேலும், நிலத்தில் இருப்பது போன்று ஆழ்கடலில் எரிமலைகள் இருப்பதில்லை. அதிலிருந்து வெளிவரும் உமிழ்வுகளைப் பெரிய அளவில் பரவ விடாமல் தண்ணீர் விரைவாகச் செயல்புரிந்து அதனை அணைத்து விடுகிறது என்ற செய்தியை இதன்வழி அறிய முடிகின்றது (Balabharathi, 2017).

முடிவுரை

யெஸ். பாலபாரதியின் படைப்புகளில் வெளிப்படும் வாழ்வியல் பொருண்மைகள் குறித்த செய்திகளை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அறிவியல் சிந்தனையோடு, இன்றைய சூழலுக்கு ஏற்ப சிறுவர்கள் எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் சொல் எளிமையையும், கருத்து எளிமையையும் ஆசிரியர் பின்பற்றியுள்ளதை உணர முடிகின்றது. குடிமைப்பண்புகளான மனித நேயம், உயிர் இரக்கம், சினம் தவிர்ந்தல் மற்றும் இயற்கையைப் பாதுகாத்தல் போன்ற விழுமியங்களை எடுத்தியம்பியுள்ளதை அறிய முடிகின்றது. எச்சூழ்நிலையிலும் பிறரை ஏளனம் செய்யவோ, குறைபாடு உடையவரையும், மாற்றுத்திறனாளிகளையும் வெறுத்து ஒதுக்கவோ கூடாது என்கிற மனிதநேயச் சிந்தனையை ஆசிரியர் வெளிப்படுத்துவதை உணர முடிகின்றது. வாழ்வியல் பொருண்மைகள் குறித்த செய்திகளை மேற்காண் கட்டுரை வழி அறிய முடிகின்றது. மேலும், இவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதன் அவசியத்தையும், பயன்களையும் வலியுறுத்துவதை உணர முடிகின்றது. குடிமைப் பண்புகளான இயற்கையை நேசித்தல், கடல்வாழ் உயிரினங்களைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் மனிதர்கள் பின்பற்ற வேண்டிய பல்வேறு விழுமியங்களை யெஸ். பாலபாரதி தனது படைப்புகளின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தி உள்ளதை இக்கட்டுரையின் வாயிலாகக் காண முடிகின்றது.

References

- Asiriyar kulu, (2012) Tamiliyal parimaankal, Kalaiganaan Pathippagam, Chennai, India.
- Balabharathi, S. (2016) Thulakkam, Vanam Pathippagam, Chennai, India.
- Balabharathi, S. (2017) Amaikattiya arputha ulagam, Vanam Pathippagam, Chennai, India.
- Balabharathi, S. (2019) Sundaikai Ilavarasan, Vanam Pathippagam, Chennai, India.
- Balabharathi, S. (2021) Boomiku adiil oru marmam, Vanam Pathippagam, Chennai, India.
- Gowmareeswari, S. (2010) Naladiyar Thelivurai, Saradha Pathippagam, Chennai, India.
- Ilampuranar, (1966) Tholkappiyam - Ilampuranar Urai, First Edition, Saradha pathippagam, Chennai, Tamil Nadu, India.
- Krishnamurthy, (2005) Tamililakkiyathil manithaneyam, International institute of Tamil Studies, Chennai, India.
- Sivagami, S. (2005) Silambum Maniyum, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India.
- Somasundaranar, P.V. (2008) Pathupattu, Saiva Sidhandha Noorpathippu Kazhagam, Tirunelveli, India.
- Thamizhannal, (2003) Tholkappiyam mollamum uraiyum, Meenakshi book store, Madurai, India.
- Varatharasan, M. (1998) Thirukkural Thalivurai, The south India Saiva Siddhanda Works Publishing Society, Thirunelveli, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License